ആഗസ്റ്റ് 1

മരണവും ജീവനും നാവിന്റെ അധികാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു - സദൃ. 18 : 21

നാവിന്റെ സ്വാധീനം മറ്റെല്ലാ അവയവങ്ങളുടെയും ഏകോപിച്ചുള്ള സ്വാധീനത്തെയും അതിശയിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് കർത്തൃസേവനത്തിൽ ദൈവജനത്തിന് തങ്ങളുടെ മർത്യശരീരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാവിനെ നിയന്ത്രിക്കുക എന്നതാണ് സർവ്വപ്രധാനം. സ്നേഹത്തിന്റെയും കാരുണ്യത്തിന്റെയും സഹായസന്നദ്ധതയുടെയും ഏതാനും വാക്കുകൾ എത്ര മനുഷ്യജീവിതങ്ങളിലാണ് സമൂലമായ വ്യതിയാനം വരുത്തിയിട്ടുള്ളത് ! പോരാ, രാഷ്ട്രങ്ങളുടെതന്നെ ഭാഗധേയം നിർണ്ണയിക്കാൻ അവയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ദുർവചനങ്ങൾ, ക്രൂരമായ വാക്കുകൾ, ദൂഷണോക്തികൾ ഇവ എത്രവട്ടം കടുത്ത അനീതിയിലേക്കു നയിച്ചിരിക്കുന്നു. സത്പേരുകളെ കുരുതി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അഥവാ പ്രാരംഭത്തിൽ ചിന്തിച്ചിരിക്കാനിടയില്ലാത്ത ശണ്ഠയും ശത്രുതയും മാത്സര്യാദിവികാരങ്ങളും ഉണർത്തിക്കൊണ്ട് അപ്പൊസ്തൊലൻ പറയും പ്രകാരം "അത് ജീവചക്രത്തിനു തീകൊളുത്തുന്നു" അങ്ങനെയുള്ള നാവുകൾ രണ്ടാം മരണമെന്ന "ഗീഹന്നായുടെ അഗ്നി ജ്വലിപ്പിക്കുന്നു" എന്ന് അപ്പൊസ്തൊലൻ പറയുന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ല - (R 2447:4) യാക്കോ.3:2-8

ആഗസ്റ്റ് 2

വരുവിൻ, നാം വണങ്ങി നമസ്കരിക്ക; നമ്മെ നിർമ്മിച്ച യഹോവയുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തുക - സങ്കീ. 95 : 6

അപ്പൊസ്തൊലൻ ചിത്രീകരിക്കുന്നതുപോലെ "പൊന്നും വെള്ളിയും വിലയേറിയ കല്ലുകളും" കൊണ്ടുള്ള സ്വഭാവഭദ്രമായ ഒരു വിശ്വാസ സൗധം പടുത്തുയർത്തുകയും, സമുചിതമായ ഒരു ജീവിതചര്യ കൈവരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത് പ്രാർത്ഥനയുടെ അഭാവത്തിൽ അസാധ്യമായിരിക്കും. പോരാ, പ്രാർത്ഥനയിൽ സമയനിഷ്ഠയും ക്രമവും പാലിക്കാത്തപക്ഷം, പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മുട്ടുവഴങ്ങാത്തപക്ഷം എന്നുതന്നെ പറയാം, തികച്ചും പരമാർത്ഥികളും ഉത്തമരും ആയിരുന്ന അനേകം ദൈവമക്കളുടെയും അനുഭവങ്ങളും സാക്ഷ്യങ്ങളും ഇതിനെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു - (R 2501:6) യെശ.45:22-24

ആഗസ്റ്റ് 3

ദേശത്തെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നും വേർപെട്ടിരിപ്പിൻ - എസ്രാ. 10 : 11

"കടലിൽ കപ്പൽ എന്നപോലെയാണ് ക്രിസ്ത്യാനി ഈ ലോകത്തിൽ. കടൽ കപ്പലിലാകാത്ത കാലത്തോളം കപ്പൽ സുരക്ഷിതമായിരിക്കും" എന്ന് ആരോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എത്ര ശരിയാണ്. ഇന്നു ക്രൈസ്തവമാർഗ്ഗത്തെ സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നങ്ങളിൽ മുഖ്യമായ ഒന്ന് "ദേശനിവാസികൾക്കും" അഥവാ അന്യർക്കും അതിൽ പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിരിക്കയും അവരെ ക്രൈസ്തവരെന്ന് അംഗീകരിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. ഇതു ക്രൈസ്തവന്റെ നിലവാരം താഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് അവനു മാത്രമല്ല, ആ "അന്യർക്കും" ദ്രോഹകരമായിത്തീരുന്നു. (ശരാശരി എന്നതാണല്ലോ നിലവാരത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം). എന്തെന്നാൽ അവരിൽ പലർക്കും തങ്ങൾ പുറമേ മാന്യരും ഒരുവേള പരസ്യാരാധനയിൽ മിക്കപ്പോഴും പങ്കുകൊള്ളുന്നവരുമെന്ന നിലയിൽ പരിപൂർണ്ണസുരക്ഷിതരും ഒരു മാറ്റവും ആവശ്യമില്ലാത്തവരുമെന്ന മിഥ്യാബോധത്തിന് ഇതു പ്രേരകമാകുന്നു. - (R 2512:4) 2.കൊരി.614-18

ആഗസ്റ്റ് 4

കർത്താവിന്റെ ദാസൻ ശണ്ഠ ഇടാതെ എല്ലാവരോടും ശാന്തനും ഉപദേശിപ്പാൻ സമർത്ഥനും ദോഷം സഹിക്കുന്നവനും വിരോധികളെ സൗമ്യതയോടെ പഠിപ്പിക്കുന്നവനും ആയിരിക്കണം - 2 തിമൊ. 2:24, 25

ദിവ്യനിർണ്ണയത്തെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവരോട്, വിശേഷാൽ വിദ്യാസമ്പന്നരോടു പ്രതിപാദിക്കയിൽ കർത്താവിനു പ്രിയരായ പലരും അതിരുകടന്ന ആത്മവിശ്വാസം മൂലം സത്യം സംബന്ധിച്ച് അവരെപ്പറ്റിയുള്ള മതിപ്പിനു കോട്ടം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വിനയമെന്നത് എവിടെയും വിലപ്പെട്ട ഒരു മുത്താണ്. അതു സത്യത്തിന് ഒരു താങ്ങും അനുബന്ധവുമെന്ന നിലയിൽ വിശേഷിച്ചും സ്വാഗതാർഹമാണ്. സത്യം സാധ്യമായ പരമാവധി ഹേമത്തോടെ എയ്തുവിടുക; എന്നാൽ സത്യം എപ്പോഴും സൗമ്യതയോടും വിനയപൂർവ്വവുമായിരിക്കണം. സത്യം സംബന്ധിച്ച വിചാരശകലങ്ങൾ ചോദ്യരൂപേണ അവതരിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും മിക്കപ്പോഴും ഫലപ്രദം. - (R 2559:3) 1.തിമൊ.3:2-7

ആഗസ്റ്റ് 5

ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക്, നിർണ്ണയപ്രകാരം വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്കു തന്നെ, സകലവും നന്മയ്ക്കായി കൂടിവ്യാപരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു - **റോമ. 8 : 28**

ഈ വസ്തുത കണക്കിലെടുത്ത് കർത്താവിന്റെ ജനങ്ങൾ ദിവ്യവിചാരണ അനുവദിക്കുന്ന ഏതു സ്ഥിതിഗതികളിലും സംതൃപ്തരായിരിക്കണം. അലസരായിരിക്കരുത്, സാധ്യമായതെല്ലാം ചെയ്തശേഷം സംതൃപ്തരായിരിക്കുക. അസ്വസ്ഥരും, ഈർഷ്യാകലുഷിതരും, അസംതൃപ്തരും ദൈവത്തെയും അവന്റെ വഴികളെയും സംബന്ധിച്ച് പരാതിപ്പെടുന്നവരുമായിരിക്കരുത്. ഏതോ പ്രത്യേകലക്ഷ്യത്തിനായി അവൻ നമ്മെ വ്യക്തിപരമായി ഒരുക്കുകയും മെരുക്കുകയുമായിരിക്കും. ഉദ്ദിഷ്ട ലക്ഷ്യത്തിന് ഇപ്രകാരമുള്ള അനുഭവങ്ങൾ മാത്രമാകാം മതിയായ പരിശീലനത്തിന് ഉപകരിക്കുക. സ്വന്തം പോരായ്മകളെപ്പറ്റി സ്വയം വിധിയെഴുതാൻ നാം അശക്തരായിരിക്കുന്നു എന്നും അതുകൊണ്ട്, നമുക്ക് ഏറ്റവും ഗുണകരമായ അനുഭവമേതെന്നു നിർണ്ണയിക്കാനും നാം സ്വയം അശക്തരാണ് എന്ന വസ്തുതയും ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. - (R 2562:6) **എഫെ.1:4-12**

ആഗസ്റ്റ് 6

പിശാചിനോട് എതിർത്തു നിൽപിൻ; എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളെ വിട്ട് ഓടിപ്പോകും - **യാക്കോ. 4 : 7**

പ്രലോഭനത്തെ നാം സധൈര്യം നിരാകരിക്കുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ മാത്രമല്ല ഭാവിയിലും പ്രലോഭനങ്ങളെ നേരിടാനുള്ള നമ്മുടെ കരുത്ത് വർദ്ധിക്കും. അത് ഒരു പരിധിവരെ നമ്മുടെ വൈരിയെ സംഭ്രാന്തനാക്കും. നമ്മുടെ നിശ്ചയദാർഢ്യം ഗ്രഹിക്കുന്ന ശത്രു ഉത്തമബോധ്യവും സ്വഭാവസ്ഥിരതയും ഉള്ളവരുമായി വിലപേശുന്നത് നിഷ്പ്രയോജനമെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇത് ഒരു ഗുണദോഷവിചാരത്തിനു വിഷയമാക്കുന്നപക്ഷം ശത്രുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു കൂടുതൽ വാദമുഖങ്ങളും ന്യായീകരണങ്ങളും ഉന്നയിക്കപ്പെടുകയാകും ഫലം. നമ്മുടെ ഭാഗത്താകട്ടെ, വാദത്തിൽ നമ്മുടെ നില ദുർബ്ബലമായി എന്ന തോന്നലിന്റെ അപകടത്തിന് ഇടയുണ്ടുതാനും. എന്തെന്നാൽ അപ്പൊസ്തൊലൻ പറയുന്നതുപോലെ പിശാചു തന്ത്രശാലിയായ ഒരു ശത്രുവാണ്. "നാം അവന്റെ തട്ടിപ്പുകളെ അറിയാത്തവരല്ലല്ലോ". കർത്താവിന്റെ വചനത്തിനും ആത്മാവിനും നേർക്കുള്ള ഊഷ്മളവും ദൃഢതരവുമായ അനുസരണമാണ് "സഹോദര"ഗണത്തിൽപ്പെട്ട ആർക്കും സ്വീകാര്യമായ സുരക്ഷിതമാർഗ്ഗം. - (R 2567:3) **1.പത്രൊ.5:7-10**

ആഗസ്റ്റ് 7

ഒരുത്തൻ മല്ലുകെട്ടിയാലും ചട്ടപ്രകാരം പൊരുതായ്കിൽ കിരീടം പ്രാപിക്കയില്ല - 2 തിമൊ. 2 : 5

യേശു ദൈവത്തിന്റെ സമയങ്ങളെയും കാലങ്ങളെയും പ്രവർത്തനശൈലിയേയും മാനിച്ചിരുന്നു. ശത്രുക്കൾക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടാനുള്ള സമയമായി എന്ന് പ്രവചനങ്ങളിൽനിന്ന് തെളിവാകുംമുമ്പ് തന്റെ ജീവൻ അപകടപ്പെടുത്തുക എന്ന സാഹസത്തിന് അവൻ മുതിർന്നില്ല. മനുഷ്യർ കേൾക്കേണ്ടതിന് തെരുക്കോണുകളിൽ നിന്ന് അവൻ ദീർഘമായി പ്രാർത്ഥിക്കയോ പ്രഭാഷണരൂപേണ കണ്ഠക്ഷോഭം കൂട്ടുകയോ ചെയ്തില്ല. പ്രവാചകൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ അവൻ ശബ്ദം ഉയർത്തുകയോ തെരുക്കളിൽ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളി കൂട്ടുകയോ ചെയ്തില്ല (യെശ. 42:2). അവൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനശൈലി അവലംബിച്ചു. ആ പ്രവർത്തനശൈലി യുക്തിയുക്തവും ബുദ്ധിപൂർവ്വവുമാണ്. അതു മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് വാഗ്ദത്തരാജ്യത്തിന്റെ അവകാശികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ തികച്ചും ഫലപ്രദവുമാണ്. വിരുതുപ്രാപിക്കാൻ തക്കവണ്ണം ഓടുന്നവർ ഗുരുവിന്റെ ഈ കാൽച്ചുവടുകളിൽ നടക്കയും അവന്റെ ആത്മാവിനാൽ ഉത്തരോത്തരം നിറയുകയും ചെയ്യട്ടെ. - (R 3070:5) 1കൊരി.9:24-27

ആഗസ്റ്റ് 8

ഏതു വീട്ടിൽ എങ്കിലും ചെന്നാൽ : ഈ വീടിനു സമാധാനം എന്ന് ആദ്യം പറവിൻ. അവിടെ ഒരു സമാധാനപുത്രൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സമാധാനം അവമേൽ വസിക്കും; ഇല്ലെങ്കിലോ നിങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോരും - ലൂക്കൊ. 10 : 5, 6

ഇപ്പോഴത്തെ കൊയ്ത്തിൻവേലയിൽ പങ്കാളികളായ ഏതൊരുവനും ഈ വാക്യങ്ങളിൽ കർത്താവു നൽകുന്ന പ്രബോധനം ശരിക്കും ശ്രദ്ധിക്കണം. കർത്താവിന്റെ പ്രതിപുരുഷന്മാർ പോകുന്നിടത്തെല്ലാം ഒപ്പം മത്സരമോ ചിന്താക്കുഴപ്പമോ അശാന്തിയോ കലഹമോ അല്ല, സമാധാനം തന്നെ കടന്നുചെല്ലണം. എതിർപ്പിനെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്ന വാളാണ് സത്യമെന്നത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായിരിക്കെത്തന്നെ അതു സത്യത്തിന്റെ പേരിലുള്ള എതിർപ്പും ഭിന്നതയുമെന്നല്ലാതെ കർത്തൃദാസന്മാരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു പരുഷമോ നിഷ്കരുണമോ ആയ വാക്കിനോ പ്രവൃത്തിക്കോ വഴിവെക്കുന്നില്ല. നാം ജീവിക്കുന്ന തിരക്കേറിയ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മനുഷ്യരാശിയുടെ ബദ്ധപ്പാടിന് ആക്കം കൂട്ടുന്ന പലതുമുണ്ട്. സത്യം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവർ "യേശുക്രിസ്തുവിൽ കൂടി സമാധാനം അരുളിച്ചെയ്യുന്ന" അതിന്റെ ആത്മാവിനെക്കൂടെ ഉൾക്കൊള്ളണം - (R 3347:6) റോമ.10:13-17

ആഗസ്റ്റ് 9

നിന്നിലുള്ള വെളിച്ചം ഇരുട്ടായാൽ ആ ഇരുട്ട് എത്ര വലിയത്- മത്താ. 6 : 23

"ഗോതമ്പ്" പാറ്റാനുള്ള അവസരമാണ് കൊയ്ത്ത്. പതിരും മണിയും വേർതിരിക്കുന്നതിനുള്ള സമയം. ഓരോ ദൈവപൈതലിനും തങ്ങളുടെ സ്വഭാവം തെളിയിക്കാനുള്ള അവസരം തന്നെ. "എല്ലാം നിവർത്തിച്ചശേഷം നിലകൊള്ളുക!" യഹൂദയുഗത്തിലെ അഥവാ പ്രതിരൂപത്തിലെ കൊയ്ത്തിലെന്നവണ്ണമായിരിക്കും ഇവിടെയും പരിശോധനയുടെ ഉരകല്ലുകൾ. ക്രൂശ് ആയിരുന്നു അവയിൽ ഒന്ന്. മറ്റൊന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ആയിരുന്നു. ഇനിയുമൊന്ന് വിനയം, വേറൊന്നു സ്നേഹം. "തങ്ങളുടെ സന്ദർശനകാലം അറിയാതിരുന്ന" തിനാണ് യിസ്രയേൽ ശകാരപാത്രമായത്. യഥാകാലസത്യത്തിന്റെ പ്രകാശം ഒരിക്കൽ ദർശിക്കയും പിന്നീട് "ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇരുട്ടിലേക്കു" പോകയും ചെയ്യുന്ന വരെ സംബന്ധിച്ച് ഇത് ഇരട്ടിപ്പടി വിപത്കരമാണ്. ഇതിൽ അവിശ്വസ്തത അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു- (R 3437:4) എബ്രാ.6:1-8

ആഗസ്റ്റ് 10

ക്രിസ്തുവിൽ വല്ല പ്രബോധനവും ഉണ്ടെങ്കിൽ, സ്നേഹത്തിന്റെ വല്ല ആശ്വാസവും ഉണ്ടെങ്കിൽ, ആത്മാവിന്റെ വല്ല കൂട്ടായ്മയും ഉണ്ടെങ്കിൽ, വല്ല ആർദ്രതയും മനസ്സലിവും ഉണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ഏകമനസ്സുള്ളവരായി, ഏകസ്നേഹം പൂണ്ട് ഐകമത്യപ്പെട്ട് ഏകഭാവമുള്ളവരായി ഇങ്ങനെ എന്റെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാക്കുവിൻ - ഫിലി. 2 : 1, 2

ഐക്യത്തെയും സമാധാനത്തെയും, സഹോദരനിർവിശേഷമായ ദയയെയും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന എത്ര മഹത്തായ ഉത്ബോധനം! സഭാംഗങ്ങൾക്കു പരസ്പരം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ക്ഷമ, സഹിഷ്ണുത, സൗമ്യത, സാന്ത്വനം, സഹായം ഇവയിലേക്ക് അതു നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നു. അങ്ങനെ നേരായ വഴിക്ക് പരമാവധി മുന്നേറാൻ സഹായകമായ നിലയിൽ കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ് ഏവരിലും പരിപുഷ്ടമാകും. ബർന്നബാസ് എന്ന പേരിന് പ്രിയസഹോദരങ്ങളേ, നമുക്ക് ഉത്തരോത്തരം അർഹത നേടാം. "സഹോദരങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവൻ" എന്നാണല്ലോ ആ പേരിനർത്ഥം. പരിശുദ്ധാത്മസമൃദ്ധി നമ്മിൽ ഒന്നിനൊന്നു വർദ്ധിക്കട്ടെ. എന്തെന്നാൽ അതാണു ദൈവേഷ്ടം. പരിശുദ്ധാത്മനിറവ് നമ്മിൽ അധിവസിക്കുമ്പോൾ നാം സീയോനിൽ സാന്ത്വനത്തിന്റെ പുത്രീപുത്രന്മാരായിരിക്കും. നമ്മുടെ പിതാവിന്റെ പ്രതിപുരുഷന്മാരായിരിക്കും. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും സത്യത്തിന്റെയും ചാലുകളായിരിക്കും- (R 3436:6) കൊലൊ.3:12-17

ആഗസ്റ്റ് 11

മരണപര്യന്തം വിശ്വസ്തനായിരിക്ക; എന്നാൽ ഞാൻ ജീവകിരീടം നിനക്കു തരും. - വെളി. 2 : 10

അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ പരിശോധനകൾക്കു തിരശ്ശീലവീഴും. എന്നാൽ ആ അല്പസമയം കഴിയുവോളം നാം പരീക്ഷയുടെ നാളുകളിലാണ്. നാം തേടുന്ന മഹത്തായ പ്രതിഫലത്തിനു നമുക്കുള്ള യോഗ്യതായോഗ്യതകൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നത് ഈ പരീക്ഷകളാണ്. അവയെ നാം വിലമതിക്കുന്ന പക്ഷം കർത്തൃഹിതാനുസരണം നാം അവയെ സ്വാഗതം ചെയ്യുക. കർത്താവിന് അർപ്പിക്കാവുന്നവയും അവനു സ്വീകാര്യവുമായി ജീവിതത്തിൽ മറ്റെന്തൊക്കെയുണ്ട് എന്നതും കണക്കിലെടുക്കുക. എന്നാൽ ഇവ സ്വീകാര്യമാകുന്നത് നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളുടെയോ ത്യാഗങ്ങളുടെയോ മഹത്ത്വം കൊണ്ടല്ല, ക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യം നിമിത്തമാണ്. പിന്നിടുന്ന ഓരോ ദിവസവും മണിക്കൂറും സമർപ്പണസ്വഭാവത്തിലാണോ ചെലവഴിക്കപ്പെടുന്നത്, സ്വാർത്ഥപരമായ നിലയിൽ നിമിഷങ്ങളും നാഴികകളും എത്രമാത്രം വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്, ദിവ്യവചനം അനുശാസിക്കുന്ന ന്യായമായ കർത്തവ്യബാധ്യതയ്ക്കപ്പുറം പരകാര്യങ്ങൾക്കായി എത്രമാത്രം സമയം ദുർവ്യയം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. കർത്താവിനുള്ള നേർച്ചകളെ നാം ഏതളവോളം പാലിക്കുന്നു എന്നതെല്ലാം വിലയിരുത്തുക.- (R 3326:6) അപ്പൊ.20:19-24

ആഗസ്റ്റ് 12

മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തെറ്റുകളെ പോക്കി എന്നെ മോചിപ്പിക്കേണമേ. സ്വമേധാപാപങ്ങളെ അകറ്റി അടിയനെ കാക്കേണമേ; അവ എന്റെ മേൽ വാഴരുതേ; എന്നാൽ ഞാൻ നിഷ്കളങ്കനും മഹാപാതകരഹിതനും ആയിരിക്കും. എന്റെ പാറയും എന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനുമായ യഹോവേ, എന്റെ വായിലെ വാക്കുകളും എന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ധ്യാനവും നിനക്കു പ്രസാദമായിരിക്കുമാറാകട്ടെ - സങ്കീ. 19 : 12-14

രഹസ്യപാപങ്ങളിൽനിന്നു നിർമ്മലീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനും അതുവഴി മനഃപൂർവ്വ പാപങ്ങളിൽനിന്നു തടയപ്പെടുന്നതിനുമായി ബുദ്ധിമാനായ ഏതൊരു ക്രൈസ്തവനും നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടാവും. ഇങ്ങനെ ഹൃദയപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും തക്കസമയത്തു വേണ്ട സഹായത്തിനായി കൃപയുടെ ഉറവിടത്തെ സമീപിച്ചുകൊണ്ടും പാപത്തിനെതിരെ മുളയിൽതന്നെ ജാഗരിക്കയും ഹൃദയത്തെ നിഷ്കളങ്കാവസ്ഥയിൽ സൂക്ഷിക്കയും വേണം. ബാഹ്യവും മനഃപൂർവ്വവുമായ പാപങ്ങൾക്കെതിരെമാത്രം ജാഗരിക്കയും, മനസ്സിന്റെ നിഗൂഢതലങ്ങളിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കുന്ന പാപങ്ങൾക്കുനേരെ അവയുടെ അങ്കുരാവസ്ഥയിൽ കണ്ണടയ്ക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ട് കർത്തൃസാമീപ്യം പുലർത്തി ഒരു വിശുദ്ധജീവിതം നയിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ശരിയായ ഒരു കാര്യം തീർത്തും മൂഢവും യുക്തിശൂന്യവുമായ വഴിയിലൂടെ സാധിക്കാൻ ശ്രമിക്കയാണ്. - (R 2249:1) സങ്കീ.51:1-11

ആഗസ്റ്റ് 13

ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ഥാനപതികളാകുന്നു - 2 കൊരി. 5 : 20

ക്രൈസ്തവരെന്ന നിലയിൽ ഈ ആലോചനയ്ക്കു നമ്മുടെ മനസ്സിൽ സദാ പ്രാമുഖ്യം നൽകാൻ കഴിയുന്ന പക്ഷം അതു നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തിന് ആഭിജാത്യം നൽകുന്നു. അതിന്റെ രൂപാന്തരീകരണശക്തി എത്ര മഹത്തരം! നീചവും അധമവും, ഇപ്പോൾ മൃതപ്രായമെന്നെണ്ണി നാം വലിച്ചെറിഞ്ഞതുമായ പഴയ മനുഷ്യന്റെ പ്രവണതകളോടുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലിൽ ഇതു പുതുമനുഷ്യന് എത്ര സഹായകം! "നമ്മുടെ പൗരത്വമോ സ്വർഗ്ഗത്തിലാകുന്നു" എന്ന് അപ്പൊസ്തൊലൻ പറയുന്നു. ലോകത്തിൽ ജീവിക്കെത്തന്നെ നാം ലോകത്തിൽനിന്നുള്ളവരല്ല, മറിച്ച് നമ്മുടെ സഖ്യവും പൗരത്വവും ദൈവരാജ്യവുമായി നാം വെച്ചുമാറിയിരിക്കുന്നു. ആ നിലയ്ക്ക് ഈ ലോകത്തിൽ അന്യരുടെയും പരദേശികളുടെയും ഇടയിൽ ജീവിക്കെത്തന്നെ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളും പ്രതിപുരുഷന്മാരുമായി നിയമിതരെന്ന അവസ്ഥയ്ക്ക് ആ പദവിയുടെ മഹത്ത്വത്തെയും ഔന്നത്യത്തെയും കനത്ത ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളെയും പറ്റി നാം ബോധവാന്മാരായിരിക്കണം. "വാക്കിനാലോ പ്രവൃത്തിയാലോ എന്തുചെയ്താലും സകലവും കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ ചെയ്യുവിൻ" എന്ന അപ്പൊസ്തൊലവചനം എപ്പോഴും ഓർത്തുകൊള്ളണം.- (R 3330:2) എഫെ.6:5-10;18-20

ആഗസ്റ്റ് 14

ഗുരുവിനെപ്പോലെയാകുന്നത് ശിഷ്യനു മതി; യജമാനനെപ്പോലെയാകുന്നത് ദാസനും മതി. അവർ വീട്ടുടയവനെ ബേൽസെബൂൽ എന്നു വിളിച്ചു എങ്കിൽ വീട്ടുകാരെ എത്ര അധികം ? മത്താ. 10 : 25

എത്ര ലാവണ്യമധുരമായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടാലും സത്യം ഏതു ദിശയിലേക്കും കടന്നുചെന്ന് ക്ഷതമേൽപ്പിക്കാവുന്ന വാളാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവ് മുന്നരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ അതു മാതാപിതാക്കളെ മക്കൾക്കും മക്കളെ മാതാപിതാക്കൾക്കും എതിരാളികളാക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഇരുട്ട് വെളിച്ചത്തെ വെറുക്കുകയും സാധിക്കുംപ്രകാരമെല്ലാം അതിനോടു പൊരുതുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏതദ്വിഷയകമായ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും, പ്രതിപാദനരീതി എത്ര ബുദ്ധിപൂർവ്വമായിരുന്നാലും അന്തിമമായി അതു തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുമെന്നതിനാലും സത്യത്തിന്റെ വിശ്വസ്ത ശുശ്രൂഷകന്മാർ ഇതൊഴിവാക്കാൻ ആവോളം ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കണം. നാം ഒരു വിധത്തിലുമുള്ള അരാജകത്വത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ അതിൽ പങ്കാളികളാകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെന്നതിൽ സംശയത്തിന് സ്ഥാനമുണ്ടാകരുത്. മറിച്ച് നാം നീതിക്കും നിയമങ്ങളുടെയെല്ലാം ആചാര്യസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ദിവ്യനിയമത്തിനും വേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നു എന്നു വ്യക്തമാക്കണം- (R 3131:3,5) മർക്കൊ.3:21-25

ആഗസ്റ്റ് 15

സഹോദരന്മാരേ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നത്: ...... എല്ലാവരോടും ദീർഘക്ഷമ കാണിപ്പിൻ - 1 തെസ്സ. 5 : 14

കർത്താവിന്റെ ജനങ്ങളിൽ സമചിത്തത നേടിയിട്ടുള്ളവർ, ദുർബലരോടും ധൈര്യഹീനരോടും മാത്രമല്ല, അതിധൈര്യവും ആത്മവിശ്വാസവുമുള്ളവരുൾപ്പെടെ എല്ലാവരോടും സഹതാപവും ക്ഷമയും സഹിഷ്ണുതയും പാലിക്കണമെന്ന ആശയം ഈ വാക്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായി വിചാരിക്കാം. പരിജ്ഞാനത്തിലുള്ള വളർച്ച ക്ഷമ എന്ന സദ്ഗുണത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് ഉപകരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥ പിതാവിനു നമ്മോടുള്ള ക്ഷമയുടെ മഹത്ത്വം അധികമധികം ഗ്രഹിക്കുന്തോറും അതേ തത്ത്വം മറ്റുള്ളവരുടെ വിഷയത്തിലും കൈക്കൊള്ളുവാൻ നാം പ്രേരിതരാകുന്നു. നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവ് ആരിലെങ്കിലും പ്രസാദിക്കയും അവരെ വിളിക്കയും ചെയ്തു എന്ന ചിന്ത ആ വിളിയുടെ വിഷയത്തിൽ നാം അവനോടു പൂർണ്ണമായും സഹകരിക്കുന്നതിന് ഉത്തേജകമാകണം. ഇടുക്കുവഴിയിൽ നമ്മോടൊപ്പം ഗുരുവിന്റെ കാൽച്ചുവടുകളിൽ നടക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു നാം ആവോളം തുണയും തണലുമായിരിക്കണം. -

(R 3136:3) 1.തിമൊ.6:6-14

ആഗസ്റ്റ് 16

എല്ലാറ്റിനും സ്തോത്രം ചെയ്‌വിൻ - 1 തെസ്സ. 5 : 18

കർത്താവുമായി കൂട്ടായ്മയിൽ ഇരിക്കുന്നതും, അവന്റെ ഇഷ്ടം അനുസരിക്കുന്നതിന് പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിതവും ആയ മാനസികാവസ്ഥ പ്രാപിച്ചശേഷം കർത്തൃജനം ഓരോ ദിനാരംഭത്തിലും അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ യാചിക്കുകയും ദിനാന്ത്യത്തിൽ നന്ദി അർപ്പിക്കുകയും മാത്രമല്ല ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും തങ്ങൾക്കുള്ളതെല്ലാം കർത്താവിനു സമർപ്പിതമാണെന്ന് ഓർക്കുകയും അവയെല്ലാറ്റിലും വിശ്വാസത്താൽ അവങ്കലേക്കു ദൃഷ്ടിപതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തങ്ങളിൽ നിക്ഷിപ്തമാകുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഗുരുലഘുത്വമനുസരിച്ച് എല്ലാ ജീവിതഗതികളിലും ദിവ്യവിചാരണയുടെ സംബന്ധം അവർ വിശ്വാസത്താൽ ദർശിക്കയും തദനുസരണം നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാണു നമ്മെ സംബന്ധിച്ച ദൈവേഷ്ടം. അവന്റെ ഹിതത്തിനും അവനിൽനിന്നുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും നാം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന അചഞ്ചലമായ ബോധം ജീവിതത്തിലുടനീളം നാം പുലർത്തണമെന്ന് അവൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. ഇടുക്കുവഴിയിൽ നമ്മുടെ പുരോഗതിക്കു ഏറ്റം അനുയോജ്യമായ സ്ഥിതിവിശേഷം ഇതാണെന്നും നമ്മുടെ വിളിയും തെരഞ്ഞെടുപ്പും ഉറപ്പാക്കുന്നതിൽ ഇത് ഏറെ സഹായകമാണെന്നും അവൻ അറിയുന്നു - (R 3136:6) എഫെ.4:16-21

ആഗസ്റ്റ് 17

ആത്മാവിനെ കെടുത്തരുത് - 1 തെസ്സ. 5 : 19

കർത്താവിന്റെ ആത്മാവിനെ അവന്റെ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ അവന്റെയും അവന്റെ ദൗത്യത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട മുഴുവൻ പേരുടെയും നേർക്കുള്ള "സ്നേഹത്തിന്റെ ദിവ്യജ്വാല"യോടു താരതമ്യപ്പെടുത്താം. ഈ ജ്വാല വ്യക്തിഗതമായി ഓരോരുത്തരിലും, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കുമ്പോൾ, വചനം മുഖേന ജ്വലിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. സഭയ്ക്കാകട്ടെ ഈ ജ്വാലയുടെ വ്യാപാരം ആത്മാവിന്റെ മാർഗ്ഗദർശനം വഴി അനുഭവപ്പെടുന്നു. പരിജ്ഞാനത്തിലും സ്നേഹത്തിലും കർത്താവുമായുള്ള സംസർഗ്ഗത്തിലും വളരുന്നതിനനുസരിച്ച് "സ്നേഹത്തിന്റെ ഈ ദിവ്യജ്വാല" സഭയെ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചവും മലമേൽ പണിയപ്പെട്ട, മറഞ്ഞിരിക്കാൻ കഴിയാത്ത പട്ടണവുമാക്കുന്നു. - (R 3137:2) എഫെ.4:29-32; 1.തിമൊ.1:6-8

ആഗസ്റ്റ് 18

സകലവും ശോധന ചെയ്തു നല്ലതു മുറുകെ പിടിപ്പിൻ -1തെസ്സ.5:21

കർത്താവിന്റെ ജനങ്ങൾ പ്രവചനങ്ങളെ അഥവാ പരസ്യപ്രഭാഷണങ്ങളെ എത്രമേൽ ആദരിച്ചാലും ഉചിതമായ പരിശോധനയും നിരൂപണവും കൂടാതെ കേൾക്കുന്നതെന്തും അപ്പാടെ അംഗീകരിക്കാതിരിപ്പാൻ പഠിക്കണം. കേൾക്കുന്നതെന്തും അവർ നിരൂപണവിധേയമാക്കണം. അവയ്ക്കു ന്യായത്തിന്റെയും തിരുവെഴുത്തുകളുടെയും പിൻബലമെത്രത്തോളമുണ്ടെന്ന് വിവേചിക്കണം. വെറും അഭ്യൂഹവും ന്യായാഭാസവുമേതെന്നു തിരിച്ചറിയണം. തിരുവെഴുത്തുകളുടെ ഉരകല്ലിൽ തനിത്തങ്കമെന്നു തെളിയുന്നതും, പരിശുദ്ധാത്മാവിനു ചേർച്ചയായതും എന്തുതന്നെ ആയാലും അവയെ മുറുകെ പിടിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയോടെ കേൾക്കുന്നതിന്റെ മൂല്യനിർണ്ണയത്തിനു ശ്രമിക്കണം. ഈ പരിശോധനകളിൽ പിടിച്ചുനിൽക്കാനാകാത്തവയെ അതേ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ തിരസ്കരിക്കയും വേണം - (R 3137:4) 1യോഹ.4:1-3

ആഗസ്റ്റ് 19

സകലവിധ ദോഷവും വിട്ടകലുവിൻ - 1 തെസ്സ. 5 : 22

നല്ലതോ ചീത്തയോ, വിധമേതായാലും സകല തിന്മയോടും എതിർത്തു നില്ക്കാനാണ് അപ്പൊസ്തൊലൻ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നത്. തിന്മയെന്നു തോന്നിക്കാവുന്ന എല്ലാറ്റിൽനിന്നും വിട്ടുനിൽക്കുക എന്നതാണ് ഇത് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മറ്റൊരാശയം. അപ്പൊസ്തൊലന്റെ വാക്കുകൾക്കു മൂലത്തിൽ ജനിക്കാവുന്ന അർത്ഥത്തിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമെങ്കിലും മഹത്തായ ഒരു തത്ത്വം ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഏതു വിധ ദോഷങ്ങളിൽ നിന്നും നാം നിശ്ചയമായും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണമെന്നു മാത്രമല്ല നല്ലതെന്നു നമുക്കു ബോധ്യമുള്ളതെങ്കിലും നമ്മുടെ സുഹൃത്തുക്കളോ അയൽക്കാരോ അവിഹിതമെന്നു തെറ്റായി ധരിച്ചിരിക്കാവുന്ന പ്രവൃത്തികൾപോലും നാം വർജ്ജിക്കണം. തിന്മയെ അതിന്റെ എല്ലാ പ്രകാരഭേദങ്ങളിലും മാത്രമല്ല തിന്മയെന്നു തോന്നലിനിടയാകുന്ന ഏതിനെയും നിരാകരിക്കണമെന്ന് സുബോധത്തിന്റെ ആത്മാവ് നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നു. തന്മൂലം കർത്താവിനും സത്യത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള നമ്മുടെ സ്വാധീനം വർദ്ധിക്കാനിടയാകും -

(R 3137:5) 1.പത്രൊ.3:9-17

ആഗസ്റ്റ് 20

നിങ്ങൾ അറിയാതെ പൂജിക്കുന്നവനെ തന്നേ ഞാൻ നിങ്ങളോട് അറിയിക്കുന്നു - അപ്പൊ. 17 : 23

അപ്പൊസ്തൊലന്റെ സമീപനശൈലി അനുകരണാർഹമാണ്. വിവേകശാലികൾ പുതുമയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. മൂല്യവത്തായതേതും പൗരാണികമായിരിക്കും എന്നു വിശ്വസിക്കാനുള്ള ഒരു പ്രവണത അവർക്കുണ്ട്. അപ്പൊസ്തൊലനെപ്പോലെ നാമും യഥാർത്ഥ സുവിശേഷം ഒരു നവീനവേദാന്തമല്ല, പണ്ടേയുള്ളതാണ് എന്നു കാണിക്കാൻ യത്നിക്കണം. പുതിയൊരു സുവിശേഷമല്ല, അബ്രാഹാമിനു മുന്നറിയിച്ചതും യേശുക്രിസ്തു തന്നെയും അപ്പൊസ്തൊലന്മാരും വിളംബരം ചെയ്തതുമായ പഴയ സുവിശേഷം തന്നെ എന്നു തെളിയിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. ഇക്കാലത്ത് "അന്ധകാരയുഗങ്ങളിൽ" ജന്മമെടുത്ത അബദ്ധോപദേശങ്ങൾ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നു എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നതോടൊപ്പം തത്തുല്യമായ മറ്റൊരു ദുരുപദേശത്തിന്റെ വക്താക്കളല്ല നാമെന്നും പ്രത്യുത അന്ധകാരയുഗത്തിലെ തെറ്റുകളോടു വിടവാങ്ങി, കർത്താവും അവനാൽ അധികാരപ്പെടുത്തപ്പെട്ട അവന്റെ പ്രതിപുരുഷന്മാരായ അപ്പൊസ്തൊലന്മാരും വിളംബരം ചെയ്ത പ്രകാരമുള്ള സുവിശേഷത്തിന്റെ ആദിമതത്ത്വങ്ങളിലേക്കും സിദ്ധാന്തങ്ങളിലേക്കും വിധികളിലേക്കും നാം മടങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു എന്നു തെളിയിക്കണം -

(R 3139:4) 2.തിമൊ.4:2-4

ആഗസ്റ്റ് 21

മുമ്പെ ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യവും അവന്റെ നീതിയും അന്വേഷിപ്പിൻ -

മത്താ. 6 : 33

ആത്മീയവിഷയങ്ങൾക്കാണ് എപ്പോഴും മുൻഗണന നൽകേണ്ടതെന്ന ഈ ചിന്തയ്ക്കു സദാ സ്ഥാനം നൽകുന്നത് കർത്താവിന്റെ ജനമായ ആത്മീയയിസ്രയേലിനെ സംബന്ധിച്ച് സർവ്വപ്രധാനമാണ്. ശാശ്വതമായ സൗഭാഗ്യത്തെയും ആത്മീയമായ വളർച്ചയെയും നേട്ടങ്ങളെയും - പിൻഗാമികളുടെ ഉത്തമതാത്പര്യങ്ങളെയും - മുൻനിറുത്തിയാവണം ഭൗമികകാര്യങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതും നിയന്ത്രിക്കുന്നതും. തങ്ങളെത്തന്നെയും കുടുംബങ്ങളെയും പ്രതികൂലവും ഭക്തിവിരുദ്ധവുമായ സാഹചര്യങ്ങളിലേക്കു നയിക്കാവുന്ന ഏതൊരു നിർദ്ദേശത്തിനും വഴങ്ങാതിരിക്കുക മാത്രമല്ല അപ്രകാരമുള്ള ഒരു പ്രേരണയ്ക്കും ഒരു പ്രകാരത്തിലും വഴങ്ങുകയില്ലെന്നു ദൃഢപ്രതിജ്ഞയെടുക്കുകയും വേണം. മറിച്ച് ഈ ആയുസ്സിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ സാരമായൊരളവിൽ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടായാലും കർത്താവിന്റെ ജനങ്ങളുമായിട്ടായിരിക്കണം നമ്മുടെ സമ്പർക്കം - (R 3110:6)

1രാജാ.3:8-14

ആഗസ്റ്റ് 22

ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനുള്ളതിൽ ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ?- ലൂക്കൊ. 2 : 49

നമ്മുടെ കർത്താവും ഗുരുവുമായവൻ ഈ വാക്യത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന പ്രകാരമുളള ആത്മാവ് നമുക്കെല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ? കർത്താവിന്റെ യഥാർത്ഥ ദാസന്മാർക്ക് സ്വന്തമായ ഒരു സംരംഭവുമില്ല. എന്തെന്നാൽ സമർപ്പണത്തിൽ അവർ തങ്ങൾക്കുള്ളതെല്ലാം കർത്താവിന് അടിയറവച്ചു. അവർ കർത്താവിന്റെ കാര്യവിചാരകരെന്ന നിലയിലാണ് തങ്ങളുടെ കർമ്മമണ്ഡലത്തെ കാണുന്നത്. അതു ലാഭകരമായ നിലയിലെത്തിച്ച് തങ്ങളുടെ മരണത്തിൽ മക്കൾക്കോ സുഹൃത്തുക്കൾക്കോ മിക്കവാറും അവർക്കു വിനയാകുമാറ് കൈമാറാനുള്ളതല്ല. മരണം നേരിടുംവരെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി അതു കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കാര്യവിചാരകൻ ചുമതലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കാരണം, മരണത്തോടുകൂടി അവന്റെ കാര്യവിചാരകത്വം അവസാനിക്കയും അവൻ തന്റെ കണക്കു സമർപ്പിക്കയും ചെയ്യണം. - (R 3148:5) മത്താ.25:24-30

ആഗസ്റ്റ് 23

വിശ്വാസം, പ്രത്യാശ, സ്നേഹം ഇവ മൂന്നും നിലനിൽക്കുന്നു; ഇവയിൽ വലുതോ സ്നേഹം തന്നെ - 1 കൊരി. 13 : 13

സർവ്വാതിശായിയായ ശ്രേഷ്ഠതയെന്നപോലെ സ്നേഹത്തിനാണ് കാലത്തെ അതിജീവിക്കുന്ന നിലനിൽപ്പ്: എന്തെന്നാൽ എല്ലാം പൂർണ്ണമായ അളവിൽ കണ്ടറിയുന്നതോടെ പ്രായോഗികമായി വിശ്വാസത്തിന് അറുതി വരികയല്ലേ? നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷകളെല്ലാം സാക്ഷാത്ക്കരിക്കപ്പെടുകയും സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളുടെ നിറവിനെല്ലാം നാം ഉടമകളാകയും ചെയ്യുന്നതോടെ പ്രത്യാശയും പ്രായോഗികമായി അവസാനിക്കുന്നു. സ്നേഹമാകട്ടെ, അനാദി എന്നതുപോലെ അവിരാമവുമാണ്. ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു. അവന് ആരംഭമില്ലാത്തതുപോലെ സ്നേഹവും ആരംഭരഹിതമാണ്. എന്തെന്നാൽ ഇത് അവന്റെ സ്വഭാവമാണ്, ചിത്തവൃത്തിയാണ്. അവൻ നിത്യനായിരിക്കുന്ന പ്രകാരം സ്നേഹവും അനന്തമായിരിക്കുന്നു. - (R 3151:5) 1യോഹ.4:7-13

ആഗസ്റ്റ് 24

പരിശുദ്ധപിതാവേ, അവർ നമ്മെപ്പോലെ ഒന്നാകേണ്ടതിന് നീ എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്ന നിന്റെ നാമത്തിൽ അവരെ കാത്തുകൊള്ളേണമേ - യോഹ. 17 : 11

സഭയുടെ നേർക്കുള്ള നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മനോഭാവം ഭംഗിയായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഈ ക്രൈസ്തവ സൂക്തം നാം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗീയകുടുംബത്തിലെ മഹത്തരമായ ഐക്യത്തിന്റെ ഒരു ഏകദേശദർശനം നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു. ലക്ഷ്യത്തെയും പരസ്പരവിശ്വാസത്തെയും സഹാനുഭൂതിയെയും സ്നേഹാദരങ്ങളെയും ഇതരേതരമായ ഉടമസ്ഥതയെയും സംബന്ധിച്ച ഐക്യമാണിത്. താനും പിതാവുമായി ഈ ഐക്യം അപ്പോൾ തന്നെ നിലവിലുള്ളതായി കർത്താവു വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്നാൽ ശിഷ്യന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് അപ്പോഴും ഇപ്പോഴും പ്രവൃത്തിപഥത്തിലായിട്ടില്ല. പ്രതീക്ഷയിലിരിക്കുന്നതേയുള്ളു. അതിന്റെ സമ്പൂർണ്ണസാക്ഷാൽക്കാരമാണ് നാം ഓടിയെത്തുവാൻ ലക്ഷ്യമാക്കേണ്ട മഹത്തായ പ്രാപ്യസ്ഥാനം - (R 3160:3) യോഹ.17:21-26

ആഗസ്റ്റ് 25

അവൻ പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ നാം അവനെ താൻ ഇരിക്കുംപോലെ തന്നേ കാണുന്നതാകകൊണ്ട് അവനോടു സദൃശന്മാർ ആകും എന്നു നാം അറിയുന്നു - 1 യോഹ.3:2

താമസംവിനാ പുനരുത്ഥാനം വഴിയുള്ള പ്രകൃതിമാറ്റം നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടുമെന്നും, നമ്മുടെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനോടു നാം തുല്യരാകുമെന്നും അവനെ തത്സ്വരൂപത്തിൽ നാം ദർശിക്കുമെന്നും പ്രത്യക്ഷതയുടെ നാളിലെ അവന്റെ മഹിമാതിശയത്തിന് അഥവാ രാജ്യത്തിൽ ദൈവപുത്രന്മാർക്കു കൈവരുന്ന തേജസ്കരണത്തിൽ നാം പങ്കാളികളാകുമെന്നും ഉള്ള പ്രത്യാശ നമുക്കു പ്രചോദനം നൽകട്ടെ. ഇതു നമുക്കു മനോവീര്യം പകരട്ടെ; നമ്മുടെ അധരങ്ങളെ തുറക്കട്ടെ; ഏതു കർത്തവ്യത്തിനും നമ്മെ സമർത്ഥരാക്കട്ടെ. ഏതവസരവും പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ നമ്മെ ശക്തരാക്കട്ടെ, അങ്ങനെ ഗുരുവിനെയും വിശ്വാസഭവനത്തെയും സേവിക്കാൻ ഇതു നമുക്കു പ്രേരകമാകട്ടെ. നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഈ പ്രത്യാശ ദൈവജനത്തിന് ഒരു നങ്കൂരമായിരുന്നെങ്കിൽ ദൈവരാജ്യത്തിലുള്ള അവന്റെ മഹത്ത്വപ്രത്യക്ഷതയെ കാത്തുകൊണ്ട് അവന്റെ സാന്നിധ്യകാലത്തു ജീവിക്കുന്ന നമ്മെ സംബന്ധിച്ച് ഇത് എത്രമാത്രം അങ്ങനെ തന്നെ ആയിരിക്കും - (R 3193:6) റോമ.8:16-18;28-30

ആഗസ്റ്റ് 26

സ്നേഹം............. ദയ കാണിക്കുന്നു - 1 കൊരി. 13 : 4

സൗന്ദര്യപരിചരണത്തിൽ പരിചിതരിൽ കാണപ്പെടുന്ന പാകപ്പിഴകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിലും കവിഞ്ഞ കടപ്പാട് തെരുവിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്ന ഏതൊരു കുറ്റവാളിയെയും അപലപിക്കുന്നതിൽ ദൈവജനങ്ങൾക്കില്ല. ക്രിസ്തീയ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഒരു അവശ്യഭാഗമാണ് മര്യാദ. ലോകത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇതു വെറും പൊയ്മുഖമാണ്. ക്രൈസ്തവരിൽ ഇതു പ്രഹസനമല്ല, സ്നേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിന് അനുഗുണമായി രൂപപ്പെടുത്തിയ യഥാർത്ഥ മനോഭാവമാണിത്. സ്നേഹം ശാന്തതയിലേക്കും സഹിഷ്ണുതയിലേക്കും കനിവിലേക്കും നയിക്കുന്നു. സ്നേഹം അനുസരണക്കേടിലും നിഷ്ക്കരുണമായ വാക്കുകൾ പറയാൻ വിസമ്മതിക്കും. കർത്തവ്യത്തിന്റെ പരിധിയിൽനിന്നുകൊണ്ട് ആകാവുന്നിടത്തോളം അത് ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യും - (R 3194:2) 2കൊരി.6:3-10

ആഗസ്റ്റ് 27

ഇനിമേൽ ഞങ്ങൾ ആരെയും ജഡപ്രകാരം അറിയുന്നില്ല
- 2 കൊരി. 5 : 16

നമ്മിൽത്തന്നെയോ മറ്റു ക്രൈസ്തവ ശിഷ്യന്മാരിലോ കാണപ്പെടുന്ന ജഡപ്രകാരമുള്ള ന്യൂനതകളെ ഗണ്യമാക്കേണ്ടതില്ല എന്നല്ല അപ്പൊസ്തൊലൻ വിവക്ഷിക്കുന്നത്. ജഡപ്രകാരമുള്ള എല്ലാ ദൗർബല്യങ്ങളോടും നാം അടരാടണം. പുതിയ മനസ്സിന്റെയും ഇച്ഛയുടെയും ഹൃദയത്തിന്റെയും ഭദ്രതയ്ക്കുവേണ്ടി അവയ്ക്കെതിരെ കൂടെക്കൂടെ കടുത്ത നടപടി വേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. എന്നാലും നാം ഇതിനെയും ബലഹീനമായ നമ്മുടെ മർത്യശരീരത്തെയും തമ്മിൽ വകതിരിച്ചറിയണം. നമ്മുടെ സഹോദരനോ സഹോദരിയോ ആകട്ടെ, അവരുടെയും സഭയുടെയും പ്രയോജനം കണക്കിലെടുത്തു ശാസിക്കുകയോ തിരുത്തുകയോ, ചെയ്യേണ്ടിവരുമ്പോഴും അവരോടു സ്നേഹവും സഹതാപവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ ഇരുവിഭാഗത്തെയും നാം വേർതിരിച്ചു കാണേണ്ടതെങ്ങനെയെന്ന് അപ്പൊസ്തൊലൻ നിർവചിക്കുന്നത് : വീണ്ടും ജനിക്കാത്തവർ ജഡത്തിനുള്ളതും വീണ്ടും ജനനം പ്രാപിച്ചവർ ആത്മാവിനുള്ളതും ചിന്തിക്കുന്നുവെന്നാണ്. - (R 3202:3) 1തിമൊ.5:20-21; 2കൊരി.1:17

ആഗസ്റ്റ് 28

വചനം പ്രസംഗിക്ക; സമയത്തിലും അസമയത്തിലും ഒരുങ്ങി നിൽക്ക -

2 തിമൊ. 4 : 2

മറ്റുള്ളവരുടെ അസൗകര്യം പരിഗണിക്കാതെയും അനവസരത്തിലും അവരോടു സുവിശേഷം അറിയിക്കുകവഴി നാം ഔചിത്യബോധത്തെയും സമീപനത്തിൽ പാലിക്കേണ്ട അന്തസ്സിനെയും ലംഘിക്കണമെന്നല്ല ഇതിനർത്ഥം. മറിച്ച് നമ്മെ സംബന്ധിച്ച് എത്രമാത്രം അസൗകര്യജനകമെങ്കിലും ലഭിക്കുന്ന ഏതവസരവും പ്രയോജനപ്പെടുത്തുമാറ് സത്യത്തെ നാം അത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുകയും സത്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സേവനത്തിനു ദാഹിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണർത്ഥം. ഇതു നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ മുഖ്യദൗത്യമാണ്. ജീവൻപോലും അതിനു വിധേയമാണ്. അതുകൊണ്ട് ശുശ്രൂഷയ്ക്കുള്ള ഒരവസരവും ഒഴിവാക്കരുത് - (R 3211:2) ഗലാ.2:2

ആഗസ്റ്റ് ൨൯

നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നുവെങ്കിലും വല്ലാതെ യാചിക്കകൊണ്ട് ഒന്നും കിട്ടുന്നില്ല - യാക്കോ. 4 : 3

നമ്മുടെ അദ്ധ്വാനവും പ്രത്യാശയും നേർവഴിക്കായിരിക്കേണ്ടതുപോലെ വേണ്ടുംവണ്ണം പ്രാർത്ഥിക്കാനും നമുക്കു പഠിക്കാം. അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതിന് നാം കേൾപ്പാൻ വേഗവും പറയാൻ സാവധാനതയുമുള്ളവരായിരിക്കണം. കർത്താവിന്റെ വചനത്തിനും ഇപ്പോൾ തന്നെ അവൻ നമുക്ക് ഉപദേശിച്ചുതന്നിട്ടുള്ള പാഠങ്ങൾക്കും നമ്മെ പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും വഴികാട്ടുകയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിധങ്ങൾക്കും ചെവികൊടുക്കുന്നതിൽ ഒട്ടും മാന്ദ്യം പാടില്ല. നമ്മുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ അവനെ അറിയിക്കുന്നതിൽ തിടുക്കം കൂട്ടരുത്. സ്വാഭീഷ്ടം അവഗണിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന നിലയിലുള്ള ക്രിസ്തീയ സ്വഭാവപക്വതയിലെത്താൻ നമുക്കു ശ്രമിക്കാം. നമ്മുടെ ഹിതമല്ല, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിന്റെ ഹിതവും വഴിയും തേടുന്നതിന് അതു നമുക്കു പ്രേരകമാകും.- (R 3217:6) 1.രാജാ.3:8-14

ആഗസ്റ്റ് ൩൦

മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികളെ കണ്ട് സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ മഹത്ത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന് നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രകാശിക്കട്ടെ - മത്താ. 5 : 16

യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തനു സമശീർഷരായി മറ്റാരുമില്ലെന്നതും അവൻ "സർവ്വാംഗസുന്ദരനും പതിനായിരങ്ങളിൽ അതിശ്രേഷ്ഠനുമാണെന്നതും" മാത്രമല്ല, അവൻ മുഴുലോകത്തിന്റെയും രാജാവായി അവരോധിക്കപ്പെടുംമുമ്പ് ഈ ആയുസ്സിൽ ക്രിസ്തുശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളോട് ഉറ്റസമ്പർക്കം പുലർത്തുവാൻ ഇടവരുന്നവർ, മാനുഷിക കാര്യങ്ങളിൽ അധികാരികളായിരിക്കുക എന്ന മഹനീയ പദവിക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അവരുടെ സ്വഭാവമഹത്ത്വം കണ്ടറിയണം എന്നതും ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. അവർ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നവർ എന്ന് അവരറിയണം. അവരുടെ ഹൃദയവിശാലത അവർക്കു തെളിവാകണം. അവരുടെ ഉയർന്ന സാന്മാർഗ്ഗിക നിലവാരം ബോധ്യപ്പെടണം. അവരിലുള്ള സുബോധത്തിന്റെ ആത്മാവിനു സാക്ഷികളാകയും വേണം - (R 3686:4) യോഹ.3:20; 1.പത്രൊ.2:10-12

ആഗസ്റ്റ് 31

"ഞങ്ങൾ സേവിക്കുന്ന ദൈവം എരിയുന്ന തീച്ചൂളയിൽനിന്നും രാജാവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നും വേണമെങ്കിൽ ഞങ്ങളെ വിടുവിപ്പാൻ ശക്തനാണ്. അല്ലെങ്കിലും ഞങ്ങൾ രാജാവിന്റെ ദേവന്മാരെ സേവിക്കയില്ല, രാജാവു നിർത്തിയ സ്വർണ്ണബിംബത്തെ നമസ്കരിക്കയുമില്ല എന്ന് അറിഞ്ഞാലും" എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു - ദാനി. 3 : 17, 18

"ഞങ്ങൾ സേവിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ ദൈവം" എന്ന് നെബൂഖദ്നേസർക്ക് എബ്രായ യുവാക്കൾ നൽകുന്ന ഉത്തരം ശ്രദ്ധേയമാണ്. അവർ ദൈവത്തെ ഏറ്റു പറയുകയും ആരാധിക്കുകയും മാത്രമല്ല ചെയ്തത്, അവസരം കിട്ടുമ്പോലെ അവനെ സേവിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ മൂന്ന് എബ്രായരെപ്പോലെ നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ മാത്രമേ സേവിച്ചാരാധിക്കൂ എന്നും, ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിലുള്ള കക്ഷിത്വത്തെയോ, വശീകരിക്കപ്പെട്ടും പ്രതിഫലംമോഹിച്ചും മാമോനെയോ കീർത്തി, സുഹൃത്തുക്കൾ, സ്വയം എന്നിവയെയോ സേവിച്ചാരാധിക്കുകയില്ലെന്നും നമുക്കു ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്യാം. "ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും" തന്നെ ആരാധിക്കുന്നവരെയാണ് ദൈവം അന്വേഷിക്കുന്നത് എന്നത്രേ നമ്മുടെ കർത്താവും ശിരസ്സുമായവൻ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത് - (R 2496:4) മത്താ.4:5-11; യോഹ.4:24.